

Endokrinolojide Diyalog Dergisi Özel
Ekidir 2011

simurg

SAYI:3

Ne Yediğiniz Sizin Seçiminiz

- ✓ Karbonhidrat, yağ ve protein sindirimi için gerekli enzimleri içerir.*
- ✓ Üst gastrointestinal sistem operasyonları sonrasında görülen pankreatik ekzokrin yetmezliği tedavisinde *
- ✓ Pankreatik ekzokrin yetmezliği tedavisinde*

* Kreon prospektüs bilgisi

Ana öğünlerde
20000-75000 Ph
Eur. Ünite Lipaz

Kreon® 10.000 IU / 25.000 IU Sert Jelatin Kapsül Kısa Prospektüs Bilgisi Formülü: 1 Kreon 10.000 IU Kapsül (hayvan pankreasından elde edilen) 150 mg Pankreatin (muadili 10.000 Lipaz, 8000 Amilaz, 600 Proteaz Ph. Eur. Üniteleri) içerir. Yardımcı Maddeler: Demir oksit E172; Titanyum dioksit E171 Kreon 25.000 IU Kapsül (hayvan pankreasından elde edilen) 300 mg Pankreatin (muadili 25.000 Lipaz, 18.000 Amilaz, 1000 Proteaz Ph. Eur. Üniteleri) içerir. Yardımcı Maddeler: Kırmızı demir oksit E172; Sarı demir oksit E172; Titanyum dioksit E171 **Farmakolojik Özellikler:** Kreon®, jelatin kapsüller içerisinde enterik kaplı (aside dayanıklı) minimikrosferler halinde formüle edilmiş pankreatin içerir. Kapsüller mideye birkaç dakika içinde çözünür ve yüzlerce enterik-kaplı minimikrosfer salıverir. Çoklu-birim doz ilkesinin amacı, minimikrosferlerin, kimusla iyi karışması ve sonuç olarak da salınımdan sonra enzimlerin kimus içerisinde iyi dağılmasıdır. Minimikrosferler ince barsağa ulaştığında (pH>5,5'de) enterik kaplama hızlı bir şekilde dağılarak yağların, karbonhidratların ve proteinlerin sindiriminde rol oynayan lipolitik, amilolitik ve proteolitik etkili enzimlerin salınımını sağlar. Pankreatik sindirim ürünleri direkt olarak absorbe olur ya da barsak enzimleri ile ileri hidrozile uğrar. **Endikasyonları:** Pediatrik ve erişkin hastalarda pankreatik ekzokrin yetmezliğin tedavisinde kullanılır. Pankreatik ekzokrin yetmezliği genellikle aşağıdaki durumlarda seyrederek fakat bunlarla sınırlı değildir: Kistik fibrozis, Kronik pankreatit, Post-pankreatektomi, Gastrektomi, Pankreas kanseri, Gastrointestinal bypass ameliyatı sonrasında (örneğin Billroth II gastroenterostomi), Pankreas veya safra kanalının duktal obstrüksiyonu (ör. Neoplazm), Shwachman-Diamond Sendromu. **Kontraindikasyonları:** Pankreatin veya diğer yardımcı maddelere aşırı duyarlılığı olan hastalara uygulanmamalıdır. **Uyarılar/Önlemler:** Akut pankreatitin başlangıç evrelerinde ve pankreatine aşırı duyarlılığı olduğu bilinen hastalara uygulanmamalıdır. **Gebelikte ve emzirenlerde uygulama:** Gebelik Kategorisi: C. İnsanlarda gebelik ve emzirme sırasında güvenliğine dair yeterli bulgu yoktur. Bu nedenle, potansiyel yararları potansiyel riskleri geçerli kılmadığı sürece pankreas enzimleri gebelik ve emzirme sırasında kullanılmamalıdır. **Araç ve Makine Kullanmaya Etkisi:** Kreon®'in araç ve makine kullanımı üzerinde hiçbir etkisi bildirilmemiştir. Yan Etkiler/Advers Etkiler: Klinik çalışmalarından elde edilen sonuçlar doğrultusunda, pankreatin kullanımını sonucu oluşan yan etkilerin plaseboyla aynı olduğu gözlenmiştir. Enzim replasman tedavisi gören hastalarda abdominal ağrıya sıklıkla rastlanmasına rağmen konstipasyon, anormal dışkı, diyare ve bulantı/kusma nadiren görülmüştür. Yüksek dozlarda pankreatin preparatları alan kistik fibrozisli hastalarda ileoçekum ve kalın barsak striktürleri ve kolitis bildirilmiştir. Vaka kontrolü klinik çalışmalar Kreon ile fibrotik kolonopatin ortaya çıkmesi arasındaki ilişki olduğuna dair herhangi bir kanıt göstermemiştir. Önemli olarak, özellikle vücut ağırlığına göre kg başına günde 10.000 IU lipazı aşan dozları kullanan hastalarda alışılmamış abdominal semptomlar veya abdominal semptomlardaki değişiklikler kolonik harabiyet olasılığını ortadan kaldırarak için dikkatlice izlenmelidir. Deride alerjik veya aşırı duyarlılık reaksiyonları nadiren görülebilir. **Kullanım Şekli ve Dozu:** Pozoloji, ayrı ayrı her bir hastanın ihtiyacına göre belirlenir ve aynı zamanda hastalığın seviyesine ve gıda kompozisyonuna göre tespit edilir. Toplam dozun yarısının veya üçte birinin yemeğe başlatırken ve kalanının ise yemek esnasında yeterli miktarda sıvı ile çiğnenmeden olduğu gibi yutulması önerilmektedir. Kapsülü yutmakta güçlük çekenler (yaşlılar veya çocuklar) için kapsül dikkatlice açılır, minimikrosferler çiğneme gerektirmeyen püre kıvamındaki bir yiyeceği eklenebilir veya sıvı (pH<5) ile yutulabilir. Yiyecek veya sıvı ile karıştırılan minimikrosferler saklanmamalı ve hemen kullanılmalıdır. Her zaman yeterli sıvının alınması özellikle de sıvı kaybının arttığı dönemlerde önemlidir. Yetersiz sıvı alımı konstipasyonu şiddetlendirebilir. **İlaç Etkileşimleri ve Diğer Etkileşimler:** Kreon® 10.000 - 25.000 üniteli kapsül ile etkileşimde bulunan hiçbir ilaç yoktur. **Doz Aşımı:** Aşırı dozdaki pankreatin, hiperürisemi meydana getirebilir. **Saklama Koşulları:** Sıkıca kapatılmış olarak ambalajında ve 25°C'nin altındaki oda sıcaklığında muhafaza ediniz. **Ticari Takdim Şekli ve Ambalaj Muhtevası:** HDPE (Yüksek Dansiteli Polietilen) şişelerde, 100 kapsüllük ambalajlarda. **Yasal Kategorisi:** Reçete ile satılır. **Ruhsat Sahibi:** Abbott İlaç ve Eczacı Tic. Ltd. Şti. Bostancı Kocayolı Cad. No:58 34744 Kaşıköy/İstanbul, Tel: 0216 380 22 33 Faks: 0216 380 22 88 **Ruhsat Tarihi:** 19.02.2009 **Ruhsat No:** 126/86(Kreon 25000) 126/85 (Kreon 10000) **Üretim Yeri:** Abbott Products GmbH Hannover/Almanya. **KDV Dahil Perakende Satış Fiyatı ve Onay Tarihi:** Kreon 10.000: 31,32 TL(KDV Dahil)/ 01.01.2010 Kreon 25.000: 47,14 TL(KDV Dahil) /02.04.2009. © Tescil edilmiş marka. **Daha geniş bilgi için firmamıza başvurunuz. KRE.11-KPB.00**

Kreon®

Abbott
A Promise for Life

Kar, Olvido ya da Fahriye Abla

Hava keskin bir kömür kokusuyla dolar,
Kapanırdı daha gün batmadan kapılar.
Bu, afyon ruhu gibi baygın mahalleden,
Hayalimde tek çizgi bir sen kalmışsın, sen!
Hülyasındaki geniş aydınlığa gülen
Gözlerin, dişlerin ve ak pak gerdanınla
Ne güzel komşumuzdun sen, Fahriye abla!

Eviniz kutu gibi küçücük bir evdi,
Sarmaşıklarla balkon örtük bir evdi;
Güneşin batmasına yakın saatlerde
Yıkanırdı gölgesi kuytu bir derede.
Yaz, kış yeşil bir saksı ıtır pencerede;
Bahçede akasyalar açardı baharla,
Ne şirin komşumuzdun sen, Fahriye abla!

Önce upuzun, sonra kesik saçın vardı;
Tenin buğdayı, boyun bir başak kadardı:
İçini gıcıklardı bütün erkeklerin
Altın bileziklerle dolu bileklerin.
Açılırdı rüzgarda kısa eteklerin;
Açık saçık şarkılar söyledin en fazla,
Ne çapkın komşumuzdun sen, Fahriye abla!

Gönül verdin derlerdi o delikanlıya,
En sonunda varmışsın bir Erzincanlıya.
Bilmem şimdi hala bu ilk kocanda mısın?
Hala dağları karlı Erzincan'da mısın?
Bırak, geçmiş günleri gönlüm hatırlasın;
Hatırada kalan şey değişmez zamanla.
Ne vefalı komşumuzdun sen, Fahriye abla!

Ahmet Muhip Dıranas

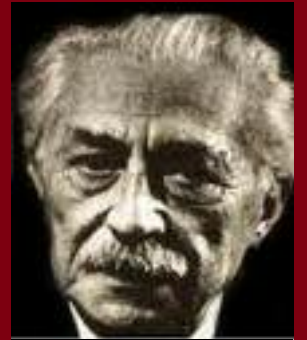
İstanbul'da doğdu. Sinop'ta başladığı öğrenimini Ankara Erkek Lisesi'nde tamamladı. Çamlıbel ile Tanpınar'ın öğrencisi oldu. İlk şiirini 1926'da öğrenciyken yayımladı. 1930-1932 yılları arasında "Hakimiyet-i Milliye" gazetesinde çalışırken Ankara Hukuk Fakültesi'ne devam etti. Güzel Sanatlar Akademisi kitaplık müdürü olarak İstanbul'a gelince, Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'ne yazıldı. Bir ara Resim ve Heykel Müzesi müdür yardımcısı oldu. 1938'de Halkevleri Kültür ve Sanat Yayınları yönetmenliğiyle Ankara'ya döndü. İkinci Dünya Savaşı sırasında üç yıl süren yedeksubaylık görevini Ağrı'da yaptı. 1946'da askerlik dönüşü Çocuk Esirgeme Kurumu yayın müdürü oldu. 1957'de aynı kurumun başkanlığına getirildi. Uzun yıllar "Zafer" gazetesinde köşe yazıları yazdı. Birkaç kez milletvekili adayı olduysa da seçilemedi. Anadolu Ajansı Yönetim Kurulu üyesi, Devlet Tiyatrosu Edebi Kurul Başkanlığı, İş Bankası Yönetim Kurulu üyesi gibi görevlerde bulundu. Tevfik Fikret'in şiirlerini Türkçe söyledi. 21 Haziran 1980'de Ankara'da öldü, Sinop'ta gömüldü.

Hece ölçüsünü Baudelaire anlayışıyla işlerken geleneksel şiirimizin inceliklerini çağcıl şiire aktarışıyla büyük başarı kazandı.

Fethi Naci "Şiir Yazıları" adlı kitabının Dıranas bölümünde şunları yazıyor. "Dıranas'ın şiiri" denince "şiirin yapısı ve şiirin dili" gelir akla. Behçet Necatigil, ünlü Sözlüğü'nde, şöyle der Dıranas için: "Yedi Meşaleciler'i 1940 kuşağına bağlayan şairlerimiz içinde Cahit Sıtkı Tarancı ile birlikte şiirde sese, şekil mükemmelliğine önem veriş, Baudelaire sembolizminden hareket edip Türkçe'de yeni şiir dili ve yapısı yaratmaya çalışması ile, şiirimizde kendine sağlam bir yer ayırdı."

Erdal Öz Dıranas'la yaptığı bir söyleşide şu soruyu soruyor: "Siz şiirin yapısı ve şiirin dili üzerinde şiirimize getirdiğiniz yenilikleri nasıl açıklarsınız?" Dıranas'ın cevabı - yazık ki - sudan bir cevap: "Sanat, bir iç düzeni meselesi. (...) Yani bir sanatçı, eserini, yalnızca düşüncesiyle yapmaz. Bence sanatçı, eserin üzerinde bütün vücuduyla ve hayatıyla çalışır. (...) Dediğim gibi vücudumla da çalışırım eserlerim üzerinde. (...) Bazen iki yıl, üç yıl bir şiirimin üzerinde durduğum olur. Ama günün birinde o şiirle karşı karşıya gelince bir huzura kavuşurum. O zaman bilirim ki saçımın ucundan ayağımın tırnağına kadar her şeyim sakindir o şiirin karşısında."

Dıranas, cevabında, "şiirin yapısı ve şiirin dili" üzerinde pek bir şey söylemiyor, ama Erdal Öz'ün başka bir sorusuna verdiği cevaplarda "biçim" anlayışını aydınlatan düşünceleri var: "... sanat her şeyden önce bir formdur, yani bir biçimdir. Mutlak olarak birtakım kendisini zorluklara yöneltecek

Ahmet Muhip Dıranas
1909 - 1980

kuralların içinde, yani mümkünse bir 'haddeden çekilmesi' gereken güç bir meslektir." Bir alıntı daha: "Benim vezin ve kafiye üzerinde ayak direyişim bir şeyi en iyi şekilde bitirme çabasından kendimi yoksun kılmamak içindir. Ve ben, vezinli ve kafiyeli şiirden de yarınki anlayışı, yarınki zevki doyuracak bir sonuç elde edebileceğime yüzde yüz inanıyorum."

Turgut Uyar, "Bir şiirden" adlı deneme kitabındaki "Fahriye Abla" başlıklı yazısına, "Ahmet Muhip bir rastlantıdır şiirimizde," diye başlar, daha sonra, "Çıkışı Türk şiirinde hiçbir şeyle açıklanmaz" der, ama "çıkışını açıklar": Ahmet Hamdi, Yahya Kemal, Ahmet Haşim, divan ve bütün Fransız şiiri, malzemesi ile Ahmet Muhip'e bir zemin olmuştur.

Unutulmaz saptamaları vardır Turgut Uyar'ın:

- "Objesi hayat değil, şiirdir; bütün şairlerin geçmiştir, şiirleridir. (...) Bir bakıma yaşamasızdır. Çünkü zamansız ve mekânsızdır kurduğu dünya."

- "...şiir yapabileceği, şiir çıkarabileceği durumlar ve özellikler değişmez. Haince bilir onları. Dışlarına çıkmak istediği zaman da yanılır zaten. Bir mutlu rastlantı olması böylece doğrulanır. Kendi de farkındadır bunun. Ağrı'ya Elif'e yönelip bir mekân bulmaya, kendini doğrulamaya, bir yerlere oturtmaya çalışıp oturamaması bundandır."

- "Şiirine kendinden, kendi deneyiminden ve yaşamasından kattığı pek çok şey yoktur. Hep öğrendiklerini koyar yazdığına. Ne var ki çok iyi şeyler öğrenmiştir."

- "...şiirinin bir kaçış şiiri olduğu söylenebilir. Kaçış, insani bir davranıştır, yürekli bir davranış olmasa bile. Ama onunki bir kaçış da değildir tam anlamıyla, bir arayış, bir sığınma sayılabilir. İnsanın büyük değerlerine sığınma. Kahramanlık ya da aşk, büyük bir tutku ya da yücelik. Yaşadığı, tanıdığı olduğu çağın karmaşıklığı, onu büyük değerlere itmiştir. (...) Yaptığı kaçışta umut vericidir, Fransız şiirine öykünme ise, bizden de tatlar katmıştır ona, kuru bir gülse, kokusunu koymuştur."

- "Ahmet Muhip hep anılacaktır."

Ahmet Muhip Dıranas 1928'lerde şiir yayımlamaya başlamış. Tek şiir kitabı var: *Şiirler*, yayım tarihi 1974. (Orhan Ural'ın incelemesiyle ikinci baskı: 1982) 108 şiir var kitapta, bir de tamamlanmamış bir şiir. 1928-1974 arasında, 46 yılda 108 şiir... Az yazan bir şair, Dıranas. Ayrıca Erdal Öz'le konuşmasında, "kitaba bir ad düşünmedim. Bilmiyorum ki, ne ad koymalı? Hangi şiirim adını öteki şiirim adına tercih edeyim? İyi şiirlerin, yani benim sevdiğim şiirlerin birini ötekine tercih edemem" diyor. Dıranas, dolaylı olarak, kitabına alacağı şiirlerin hepsinin "iyi şiirler" olmadığını kabul ediyor.

Şiirler'i bu okuyuşumda "Dıranas'ın en güzel şiirleri" diye seçtiğim şiirlerin sayısı 14: Kar, Olvido, Bitmez Tükenmez Can Sıkıntısı, Köpük, Fahriye Abla, Büyük Olsun, Atlıklarınca, Ve Böyle Biteviye,

Her Şeyin Uzaklaştığı Saat, Step, Yağma, Ayaklar, Bahar Gökleri, Eviçi. Biliyorum, bir başka okuyuşumda bu şiirlerin bazılarını beğenmeyebilirim, daha önce pek sevemediğim bazı şiirleri "Dıranas'ın en güzel şiirleri" arasında sayabilirim. Bence önemli olan şu: Adını en sevdiğim şairler arasında saydığım Dıranas'tan ancak 14 güzel şiir seçebiliyorum.

"Dıranas'ın en kötü şiirleri" diye seçtiğim şiirlerin sayısı ise 33. Yeni okumalarda bu 33'ün azalacağını sanmıyorum. Artabilir de. Öteki şiirler ise orta halli şiirler.

Orhan Ural, "Ölümünden sonra yazılanlar" başlıklı bölüme Cemal Süreya'nın 5 Temmuz 1980'de *Aydınlık*'ta yayımlanmış bir yazısından iki cümle almış: "...Şiirimizde önemli bir yeri olan ve yüksek beğeni sahibi bir sanatçıyı yitirdik. Sevilen beş on şiiriyle de her zaman aranacak, ilerde ayakta duracaktır." Cemal Süreya ile aynı yargıda birleşiyoruz. Ama aynı bölümde, Oktay Akbal'ın 29 Haziran 1980'de *Cumhuriyet*'te yayımlanmış yazısından alınmış parçadaki "Dıranas'ın 'Şiirler' adlı kitabında önemsiz, değersiz, şişirme, aceleye gelmiş bir tek şiir bulamıyorsak..." sözüne katılamıyorum.

Bütün bunları yazdıktan sonra Ahmet Muhip Dıranas'ın en sevdiğim şairlerden biri olduğunu tekrarlayacağım; o, 10-15 şiiri Dıranas'ı her zaman anmanıza yeter.

Fethi Naci 8.5.1993 tarihli eleştiri günlüğünde Fahriye Abla şiirine değiniyor. "Kitap fuarından, Büyük Yamanlar'a ve Karagöl'e doğru yola çıkıyoruz. Birden Fahriye Abla'nın iki dizesi takılıyor dilime:

• • •

Gönül verdin derlerdi o delikanlıya
En sonunda varmışsın bir Erzincanlıya

• • •

Niçin "Erzincanlıya" varmış Fahriye Abla?

Nedeni açık: "Delikanlı" sözcüğüne kafiye bulmak zorunluluğu! Başka kime varabilirdi Fahriye Abla? O şiirin yazıldığı yıllarda Adıyaman diye bir il olmadığına göre ancak bir Vanlıya! Vanlının başına iki heceli bir sıfat bulunca 13 hece tamamlanıyor: Yaşlı Vanlı, Zengin Vanlı, Sarhoş Vanlı... Ahmet Muhip Dıranas sıfatlarla uğraşmamak için Fahriye Ablayı Erzincanlıya vermiş. Böylece edebiyatımızda ilk kez bir kadın kafiye yüzünden bir Erzincanlıyla evlenmek zorunda kalıyor."

Ahmet Oktay, Kabul ve Red'de Dıranas'a "Geliştirilememiş bir Şiir Üzerine Notlar" adını taşıyan incelemeyle yer veriyor. Onun iki şair imgesi geliştirdiğini, bunlardan birinin meslektaşları arasında her zaman gündemde kalmasını sağlayan Kar, Olvido gibi şiirleri, diğerinin ise Fahriye Abla gibi popüler ürünler olduğunu

belirterek bu iki şair imgesinin ikisinin de önemsenmesi gerektiğini belirtiyor.

Oktay, Dıranas şiirinin tek kitapta buluşan iki ayrı yönü bulunduğunu, bunun "bir yandan doğayla insanın birlikteliği, bireyin yabancılaşmışlığı, ölüm karşısında duyulan tedirginlik gibi felsefi ve metafizik sorunlara, bir yandan da günlük yaşamın yapıp etmelerine, anonim duyarlıklarına uç veren" bir şiir olduğunu yazıyor. İşte tam da bu yüzden onun şiiri "dünyayı tümüyle kuşatabilmeyi amaçlamış, ama ne yazık ki temel izlekleri geliştirilememiş bir şiirdir. Dıranas şiiri bir yandan geleneksel söyleyişi sürdürürken, öte yandan döneminde verili olan şiire yönelik kendine özgü bir başkaldırının ipuçlarını barındıran bir toplamdır" diyor.

Şükran Kurdakul'un, ölümünün 19. yılında şairi andığı bir yazısında "1926'da *Milli Mecmu'a*'da yayımladığı ilk şiirleriyle dönemin edebiyat kamuoyunda olumlu izlenimler yaratan Ahmet Muhip, dokuz yıl sonra *Yücel* dergisinin Eylül 1935 tarihli sayısında devrin Cumhuriyet ideolojisine fırsatçı bir yaklaşımla sığınıp bu çerçevede devrim edebiyatı şakşakçılığı yapanlara kendince gerekli gördüğü yanıtı: "Birtakım oportünistler inkılabı en çabuk fakat bayağı yoldan yaranmak için bir devrim edebiyatı demagojisi yapmaktadırlar" diyerek verdiğini belirtiyor. "Millî edebiyat değişiminin acayıplığı asıl millî sözcüğü ulusal olduktan sonra sırtıtmıştır. Bu tarz edebiyat, romanlarıyla, şiirleriyle, hikâyeleriyle, fıkralarıyla okurun zevkini zehirleyen ve büyük devrimi gerçek değerinden düşüren lekelerdir. (...) Bu dağınıklığın toplanışı büyük bir edebî çığırın başlangıcı olacaktır." Gelen yeniliğin ilk farkına varanlardan biridir Dıranas. Şiirlerini her zaman bir yapı kaygısı güderek yazmış ve hece şiirinin olanaklarını geliştirmeye çalışmıştır.

Şiir yazmaz olduğu yıllarda da aranan, özlenen bir şair olmuştur. Ama o eski gücenciklik onu şiirden kopartmıştır. Daha sonra yazdığı beş on şiirde dağınık, hatta çözülmüş buluyoruz onu. İşte Dıranas bu küskünlük ortamında bile hece şiirini aşmaya çalışmış, Cemal Süreya'nın dile getirdiği gibi, "sözcük hiyerarşisine önem vermeyen serbest bir tavır içinde rahat bir anlatımı ve saydam bir dil kullanımını yeğlemiştir."

Kurdakul, *Çağdaş Türk Edebiyatı-Cumhuriyet Dönemi* adlı çalışmasında onun şiirinin "Doğa karşısında Haşim gibi edilgen, Ahmet Hamdi gibi 'rüya nizamı' avuntusunda olmadığı için evreni geniş boyutlarıyla" algıladığını ve onun bu genişleme isteğinin "öteki şairlerin sözcük dünyasını başvurulan bir şiir aracı durumuna" soktuğunu vurguluyor.

Ahmet Oktay, *Cumhuriyet Dönemi Türk Edebiyatı*'nda Dıranas'ın değişmekte olan şiire katılmadığını, yeni şiiri sezdiğini, ancak evrimci bir tutum güttüğünü belirtiyor. Dıranas'ın şiirleri arasında eklektik bir yaklaşımın, yani folklor ve yeni şiir etkilerinin bir arada görüldüğü örnekler de var. Onda çağının ideolojik arayış ve sıkıntılarının etkilerini bulmak olası. Halkçılık ve folklor, şiirindeki me-

tafizik kaygılarla birlikte ön plana çıkıyor. Orhan Koçak, "Şiirin İzlek Haritasında Değişmeler / Gelenekten ve Folklorlardan Yararlanma Tartışmaları" başlıklı kapsamlı yazısında folklorist yaklaşımın şiirimizdeki etkilerini incelemiştir. Koçak, asıl sorunun "folklorun veya başka öğelerin kullanılıp kullanılmaması değil, şiirin çok-katlı olmayı başarıp başaramaması" olduğunu belirtiyor. Ona göre şiirde esas ölçüt, "kendini görünüşte yalın bir motif veya üslupla sınırladığında bile, kendi dışında kalanı sezdirebilmesidir". Cemal Süreya'nın ünlü "Folklor Şiire Düşman" yazısında vurguladığı gibi sorun "folklor, şiirin bugünkü entelektüel niteliğini taşıyacak yeti"nin olmamasıdır. Halk deyimleri içinde donuk kalan sözcükler şiirsel ifadelerin kısırlaşmasına yol açmaktadır. Süreya folklor, kaçınmanın zorunlu olduğu durumlardan birini de şiirde kişiliğin, kişisel biçimin ayırt edici niteliğinin önem kazanmasıyla açıklar. İşte Dıranas şiirinde de kimi sığ denebilecek örneklerle karşımıza çıkan milliyetçi folklorizmin etkisinde kalış yine şair tarafından başka örneklerde aşılmış ve önümüze kalıcı diye niteleyebileceğimiz ürünler çıkmıştır.

Dıranas'ın folklorist eğilimleri aşmayı başarması, onun estetik tavrıyla açıklanabilir. Ebubekir Eroğlu *Modern Türk Şiirinin Doğası*'nda, bu konuda "Dıranas'ın, Ahmet Kutsi Tecer'in ve bunların ortaya koyduklarına benzeyen pek çok şiirin endişeyi başka ve dıştaki varlıklar üzerinde aradığı, belki de bu suretle hafifletmeyi seçtiği görüldü. Bu durumun, şiirsel çalışmaya davet ettiği tutum ise 'estetizm' oldu" diyor.

Bu estetik kaygısı Dıranas'ta nitelikli örnekler yön vermiştir. Bunların arasında en ünlülerden biri Olvido adlı şiirdir. Edip Cansever, şiirin adını taşıyan incelemesinde Olvido'nun benzersiz bir duyarlılık üreten, doğurgan bir şiir olduğunu ve her büyük şiir gibi okuru özgür bıraktığını belirtiyor. Cansever'e göre Dıranas'ın dünyası, şairin bölmeyi başardığı bütünsel zamanda bir kadın hayalinin dolaştığı (söylenmemiş aşka övgüyü içeren bir hayal!) ve geçmişe özlemin verdiği hazzın şimdiki zamanda duyulan hazzı aşmadığı bir dünya. Olvido bu dünyayı yetkince betimleyen bir şiir, aşkla/anımsamayla yüklü:

• • •

Hoyrattır bu akşamüstüler daima
Gün saltanatıyla gitti mi bir defa
Yalnızlığımızla doldurup her yeri
Bir renk çığılığı içinde bahçemizden.
Bir el çıkarmaya başlar bohçamızdan
Lavanta çiçeği kokan kederleri
Hoyrattır bu akşamüstüler daima.

Dalga dalga hücum edip pişmanlıklar
Unutuşun o tunc kapısını zorlar
Ve ruh, atılan oklarla delik deşik
İşte, doğduğun eski evdesin birden

Yolunu gözlüyor lamba ve merdiven
Susmuş ninnilerle gıcırıyor beşik
Ve cümle yitkiler, mağluplar, mahzunlar

Söylenmemiş aşkın güzelliğiyledir
Kağıtlarda yarım bırakılmış şiir
İnsan, yağmur kokan bir sabaha karşı
Hatırlar bir gün bir camı açtığını
Duran bir bulutu, bir kuş uçuşunu
Çöküp peynir ekmek yediği bir taş
Bütün bunlar aşkın güzelliğiyledir.

Aşklar uçup gitmiş olmalı bir yazla
Halay çeken kızlar misali kolkola
Ya sizler! ey geçmiş zaman etekleri
İhtiyaç ağaçlı, kuytu bahçelerden
Ayışığı gibi sürüklenip giden
Geceye bırakıp yorgun erkekleri
Salınan etekler fısıltıyla, nazla.

Ebedi aşğın dönüşünü bekler
Yalan yeminlerin tanığı çiçekler
Artık olmayacak baharlar içinde
Ey, ömrün en güzel türküsü aldanış
Aldan, geçmiş olsa bile ümitsiz kış
Her garipsi ayak izi kar içinde
Dönmeyen aşğın serptiği çiçekler.

Ya sen! ey sen! Esen dallar arasından
Bir parıltı gibi görünüp kaybolan
Ne istersin benden akşam saatinde
Bir gülüşü olsun görülmemiş kadın
Nasıl ölümsüzün aynasında aşkın
Hatıraların bu uyanma vaktinde
Sensin hep, sen, esen dallar arasından.

Ey unutuş! kapat artık pencereni
Çoktan derinliğine çekmiş deniz beni
Çıkamaz artık sular altından o dünya
Bir duman yükselir gibidir kederden
Macerası çoktan bitmiş o şeylerden

Amansız geceler yayıl dört yanına
Ey unutuş! kurtar bu gamlardan beni.

Şair şiirlerini topladığı kitabını eşi Münire Dıranas'a şu sözlerle adanmış: "Bir gün laf arasında, bana: 'Bir beşik gibi sallanır dünya, rahat uyusun diye bütün çocuklar...' gibi bir söz söylemiştin. O gün bugün düşünürüm ki, insanların barışını ve evrensel sevgiyi daha özge bir şekilde anlatmak kabil değil.

Ben yaşantımı şiire, şiirimi de bu sevgiye verdim. Sanırım, kitapta savaş sözcüğünü bulmayacaksın. Kaldı ki, esinim senden gelir. Onun için, kitabı, sevinerek, sana armağan ediyorum; sana ve bu inançla yaşayanlara, ölenlere..."

Yazıyı benim "Dıranas üçlemesi" diye adlandırdığım üçlemenin "Kar- Olvido-Fahriye Abla" son şiiriyle bitirelim.

• • •

Kardır yağın üstümüze gecedin
Yağmurlu, karanlık bir düşünceden
Ormanın uğultusuyla birlikte
Ve dörtnala dümdüz bir mavilikte
Kar yağıyor üstümüze, incedin

Sesin nerde kaldı, her günkü sesin
Unutulmuş güzel şarkılar için
Bu kar gecesinde uzaktan, yoldan
Rüzgar gibi ta eski Anadolu'dan
Sesin nerde kaldı? kar içindesin

Ne sabahtır bu mavilik, ne akşam
Uyandırmayın beni, uyanamam
Kaybolmuş sevdiklerimiz aşkına
Allah aşkına, gök, deniz aşkına
Yağsın kar üstümüze buram buram

Buğulandıkça yüzü her aynanın
Beyaz dokusunda bu saf rüyanın
Göge uzanır - tek, تنها - bir kamış
Sırf unutmak için, unutmak ey kış
Büyük yalnızlığını dünyanın

Kalın sağlıcakla

Adnan Özalp

Prof. Dr. Nilgün Başkal

**Bir Yaşam Öyküsü
Bir Yaşam Oyunu...**

Geçmişte, yaşadıklarımız, birey olarak her türlü kazanımlarımız ve kaybettiklerimiz ile bizi olgunlaştıran, geliştiren her şey, kısaca acı ve tatlı yönleri ile bugüne gelmemize katkıda bulunan **yaşanmışlığı**ımız...

Bugün, yaşamakta olduğumuz zamanı iyi kullanabilmek, kıymet bilmek, paylaşabilmek, keyif alabilmek, mutlu olmayı istemek ve değerlendirebilmekteki kapasitemiz ile çalışma azmimiz ve **özeleştir**i yapabilmemiz...

Gelecekte, nelerle karşılaşacağımızı bilmeden yaşamımızı duygularımız ve mantık birleşimi ile çok yönlü olarak yönetebilmemiz, her yaşta ve koşulda yeni bir güne başlamanın hazzını, mutluluğunu **doyasıya yaşayabilmemiz**...

Yani **"Geçmiş-Bugün ve Gelecek"** üçlemesinin **sentezi**dir **Gerçek Yaşam Öyküleri** ve aslında bu bir **yaşam oyunudur**...

Yaşam süresince çoğu kez klişeleşmiş yaşam öyküleri ve CV'ler yazılır. İnsan olmanın temel unsuru olan duygu ve yaşanmışlığın çoğu zaman yer almadığı mekanik yazılardır bunlar. Genellikle son yolculuklarında kişiler için yapılan uğurlama törenlerinde, bu klasik özgeçmişler takdim edilir ve başkaları tarafından övgü dolu cümleler ile anılır insanlar.

"Doğmak –Yaşamak– Ölmek" üçlemesi kaçınılmaz bir gerçektir yaşam oyununda. Bu gerçeği unutmadan yaşamaktır, in-

Fakülte yıllarındaki foto

sana değer katan. Yaşamları sırasında insanların gerçek yaşam öykülerini klişelerin dışında sentezleyebilmeleri ile kazanımları, yaşam oyunu başarısının simgesidir.

Ben, **Nilgün Başkal**, bugün 23 Haziran 2011'de bu yazıyı yazarken, annem ve ablalarımın ayrı anlatılamayacak olan yaşam öykümün kısa bir özetini sizlerle paylaşmanın onurunu yaşamaktayım.

19 Kasım 1951'de Adana'nın Tepebağ semtinde oturduğumuz Kadir Has apartmanında ailemizin 3. kız çocuğu olarak dünyaya gelmişim. Bizler için dünyaya gelmiş bir melek olduğunu düşündüğümüz güzeller güzeli canım annemizin ve benim doğumdan 2.5 yıl sonra karşılaşacağımız büyük acı sonrasında, fedakârlığı, azmi, koruyuculuğu ve sıcaklığı, bizim her türlü zorluğa rağmen yılmadan, kenetlenerek ve her koşulda dik durarak yaşantımızı sürdürebilme gücünü kazanmamızdaki en büyük etken olmuştur.

Canım annem, eşsiz insan Makbule Akgül Ağırnas, Kayseri Kız Enstitüsü moda-şapka bölümünün ilk mezunlarından olup,

Çalışma masamdan en yeni görüntü

Annem ve Babam

Ablalarım, eniştem ve yeğenim ile

Ablalarım ile

yeşil gözleri pembe yanakları ile güzelliği dillere destan yaşamının baharında bir hanımefendi, babam Fikri Fikret Başkal, yüzünü, bedenini hiç hatırlayamadığım ama bana anlatılanlar ve fotoğrafları ile canlandırdığım, bankacılık sektöründe çalışmakta iken, sporla özellikle futbol ile ilgilenen, edebiyata düşkün, şiirleri ve *Tasviri Efkar* gazetesi ve *Kalecik* dergisindeki köşe yazıları ile geleceği parlak bir gazeteci, kibar bir beyefendi... Bu iki güzel insanın tanışmaları, evlilikleri sonrasında işleri gereği Kayseri, Kahramanmaraş, Ankara ve Adana'ya gidişleri ile başlayan bir yaşamdır bizimki... Büyük ablam Hilal Kayseri'de, ortancamız Zuhal ablam Ankara'da, ben ise Adana'da dünyaya gelmişiz. O yıllarda, bizim ailemizin gelecek planlarında, babamızın Akbank'taki üst düzey görevi nedeniyle

yeni bir sayfa açılması ve İstanbul'a yerleşmemiz söz konusu iken, 3 Nisan 1954 tarihinde yaşanan hiç beklenmedik o meşum olay bizim sonraki ve bugüne dek gelen yaşamımızın başlangıcı olmuştur. Bu tarihte Adana-İstanbul seferini yapan yolcu uçağının Toros dağlarının sarp kayalıklarına düşmesi ve bu uçakta bulunan babamızın 37 yaşında elim bir şekilde vefatı, daha sonra ülkemizdeki tarihi kayıtlara Türkiye'nin ilk büyük uçak kazası olarak geçecektir. Ardından, canım annemizin tek başına 27 yaşında iken yüklendiği büyük sorumluluk ile Adana'dan Ankara'ya geliştik, giderek güçlendiğimiz ve olgunlaştığımız, Maltepe Uludağ Sokak'ta geçirdiğimiz hiç unutamayacağımız zorlu ancak güzel ve sıcak komşuluk ilişkilerinin doyasıya yaşandığı çocukluk yıllarımız ile eğitim ve yaşam mücadelemiz başlayacaktır. Maltepe ilkokulu, Namık Kemal Ortaokulu ve Ankara Kız Lisesi'nden sonra, Cumhuriyetimizin ilk tıp fakültesi olan Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesine adımımı attığım an çocukluğumdan beri hayallerimde yaşattığım balerin olmak arzumun da sonlandığı bir dönüm noktası olmuştur.

Fakültemdeki törenlerden biri sonrası öğrencilerim ile

1969 yılında başladığım güzel okulum Tıbbiye'de, sevgili annem ve ablalarımın hiç tükenmeyen destekleri ve korumaları ile güçlenerek karşılaştığım her türlü sorunu yenmiş ve kazandığım deneyimler ile 1975 yılında okulumdan mezun olmuşum. Milli Eğitim Bakanlığında pratisyen doktor olarak kısa süre çalıştıktan sonra yine çok sevdiğim fakültemde İç hastalıkları ve Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları yan dal uzmanlık eğitimlerimi çok değerli hocalarımın önderliğinde tamamladım.

Ben tıbbiyede okurken, Hilal ablam Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin Diploması bölümünden mezun olmuş ve ülkemizin yüzünü ağartan bir Büyükelçi olma yönünde ilk adımları atmaya başlamıştı. Daha sonra İsviçre, Yugoslavya, Hollanda, Amerika ve Bahreyn'deki temsil görevlerini yürüten ablamızın başarıları hepimizi ve tabii canım annemizi çok onurlandırıp mutlandırıyordu. Zuhal ablam, o zamanki adı Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi olan bugünün Gazi Üniversitesi İşletme Fakültesi'nden mezun olarak sınıf arkadaşı eniştemiz Nejat ile evlenmiş ve Arizona'ya gitmişti. Ablalarımın zorunluluk nedeni

1985'ten bir anı...

ile uzaklarda olduğu tüm zamanlarda ben annemin yanında idim. Aslında ailecek yaşamımızın değişeceği o kara gün, annemiz kucağına beni alarak babamızı geri dönüşü olmayacak yolculuğuna uğurlarken, babamızın benim için söylemiş olduğu *"ben dönene kadar bizim küçük kızımız, karabiberimiz yosun gözlü annesi ile yatsın"* dileği gerçek olmuş ve ben annem ile aynı yatağı paylaşmış, onun sıcaklığı ile büyümüştüm.

Tıbbiyenin zorlu koşullarında, uykusuz nöbetlerde ve sonrasında da annem benimle aynı zorlukları yaşamıştı. Aslında, annemiz, ablalarım ve ben, biz dört kadın hep birlikte idik. Ablalarımın uzaklarda olması sadece mesafeler nedeniyle idi. Manen, hissettiklerimiz ve paylaşımlarımızla hep iç içe idik. Annemizin bizi yetiştirme tarzı, aramızda oluşan sevgi, saygı bağı, dayanışma ve bütünlüğümüz, sonraki yıllarda da hiç tükenmeden artarak devam etti. Zuhal ablamın, Amerika dönüşü eşinin zorunlu görevi nedeni ile Adana'ya yerleşmesi, yeniden Adana ile bağımızın başlamasına sebep olurken, kendisi de babamız gibi bankacılık sektöründe başarılı ve saygın çalışmalarını sürdürdü. 1981'de kıymetli oğlumuz, bir tanemiz Sinan Fikret'in dünyaya gelişi, annemizin sağlık sorunlarına rağmen ailemizde

bahar havası estirmişti. Sinan, Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde lisans eğitimini tamamladıktan sonra, Şikago'da İletişim ve Pazarlama alanlarında master yaptı ve halen eniştemizin de öğretim üyesi olarak görevli olduğu Çukurova Üniversitesi'nde Doktora düzeyinde akademik ilerlemelerini sürdürmekte. Annemizin, 1984'ün Aralık ayında aramızdan, genç yaşta ayrılmasına kadar Sinan'ın eğitimindeki emekleri ve paylaşımları onun en mutlu olduğu zamanlar idi diye düşünüyorum. Canım annemizin 57 yaşında yaşama veda edişi ile hepimiz tarif edilmesi çok zor olan bu büyük acı ile daha da olgunlaştık ve kenetlendik.

Artık annemiz bedenen yanımızda değildi ama biz dördümüz, dört kadın yine hep beraberdik. 1984'teki bu büyük travmanın ardından bizler yaşam oyunumuza, mücadelemize yılmadan devam ettik. Fakültemde o yıllarda İbni Sina Hastanesi'nin yıllar süren inşaatı tamamlanmıştı ve biz Cebeci'deki klinik ve poliklinik hizmetlerimizi İbn-i Sina'ya taşımıştık. Ben Endokrinoloji ve Metabolizma yan dal uzmanlık eğitimimi sürdürmekte idim. Ardından akademik kariyerimdeki ilerlemelerin hepsini sırası ile, 1986'da yardımcı Doçentlik, 1987'de Doçentlik ve 1993'te Profesörlük yükseltmelerini de yine kıymetli yuvam olan bu yüce kurumda tamamladım. Doçentlik sınavı sonrasında Hollanda'da Leiden Üniversitesi'nde 1987-1988 arasında bir yıl süre ile Hükümet bursu ile çalıştım. Ankara Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Bilim Dalında akademik kariyere kabul edilmiş ilk kadın öğretim üyesi oldum. Bilim Dalımızda bana gelene kadar, erkek hakimiyeti lehine olan üstünlük, benim akademik kariyerdeki ilerlememin ardından kadın öğretim üyelerimizin artmasının yolunu açtı. Birçok uluslararası ve ulusal dernek ile vakıfların aktif üyesi oldum. Türkiye Endokrinoloji ve Metabolizma Derneğinin kurucu üyesi olarak hocalarımla birlikte başından beri büyük bir emekle derneğimizin bugünkü duruma gelmesine ve uluslararası alanda tanınmasına katkıda buldum. Sağlık Bakanlığında ilaç ruhsatlandırma, obezite, diyabet, beslenme gibi birçok komisyonda görev aldım. Toplum sağlığı açısından çok yararı olduğuna inandığım halkımızın bilgilendirilmesi ve eğitimi çalışmalarına sürekli olarak katıldım. Bu arada Bilim Dalımda değerli arkadaşlarımla beraber bilimsel araştırma ve faaliyetlerimiz devam ederken sadece bireysel çabalar ile ve hiçbir dış destek almadan, öğrencilerimiz ile beraber çalışarak uluslararası katılımlı başarılı Endokrinoloji kongreleri düzenledik. Birçok derginin editörler ve hakemler kurullarında yer aldım. 2008'den beri Türkiye Endokrinoloji ve Metabolizma Derneğinin resmi yayın organı olan "Turk JEM" in baş editörlüğünü yapmaktayım. Fakültemde çeşitli komisyonlarda görev aldım. Tören ve öğrenci etkinlikleri komisyon üyeliği ve başkanlığı görevim nedeniyle, öğrencilerimle, genç meslektaşlarımla, sosyal, kültürel faaliyetler, 14 Mart Tıp Bayramı, mezuniyet törenlerimiz ve resepsiyonlar gibi etkinliklerin organizasyonlarını ve yürü-

AÜTF Endokrinoloji Metabolizma Bilim dalı tüm çalışanları ile

tülmesini sağlamaktayım. Ekim 2009'dan beri de Bilim Dalımın ilk kadın başkanı olarak görevime devam etmekteyim.

Bugün, geriye baktığımda tıbbiye girişimden bu yana 42., meslek yaşamımda ise 36. yılımı tamamlamış olmaktan gurur duyuyorum. Akademik ortamda, deneyimli ustalarımız olan hocalarımızın birikimlerinden nasıl yararlandıysam, benim yetiştirdiğim sevgili öğrencilerime ve çalışma arkadaşlarıma da her zaman destek olup, yol göstermeyi, yaşamı olumlu yöne odaklayabilmeyi, ben değil biz olabilmeyi, ekip ruhunu, eskiyi unutmadan değer bilmeyi, vefayı, yaşama pozitif bakmayı, güne sıcak bir gülümseme ile ve insan ilişkilerini ön planda tutarak huzurla başlamanın önemini, güçlü olmayı ve yaşamın keyif alabileceğimize kalite ile taçlanacağını anlattım ve anlatacağım. Meslekte hekim hasta iletişimi koruyucu tıp hizmetlerinin önemini, hasta psikolojisini, emek vermeden, yorulmadan sağlıklı olunamayacağını bıkmadan usanmadan aşılama çalıştım ve çalışacağım. Hiç sevmediğim çatışma, kavga ortamlarının oluşmaması ve çözümünü için arabuluculuk yaptım ve yapmaya devam edeceğim.

Bugüne gelene kadar yaşadığım her şeyden ders almayı bilen, hiçbir zaman "keşke"lerin ardına saklanmayan, insanca yaşamayı, paylaşımcı olmayı, geçmişini, büyüklerine ahde vefa duygusunu asla unutmayan, mesleğini, eğiticiyi, doğayı, kediler başta olmak üzere hayvanları, müziği, resmi,

güzel sanatları, benim her şeyim olan çekirdek ailemin yanında çalışma ve özel yaşamımdaki bütünleyicim olan burada isimlerini tek tek veremeyeceğim değerli hocalarımı, kıymetli meslektaşlarımı, sevgili yakın arkadaşlarımı, dostlarımı, öğrencilerimi ve tüm çalışma arkadaşlarımı çok seven ben **Nilgün Başkal**, yaşam öykümü-yaşam oyunumu sizlerle paylaşmamı istedikleri için sevgili meslektaşlarım *Sn. Selçuk Özarmağan* ve *Sn. Yeşim Erbil'e* en derin saygı ve teşekkürlerimi sunuyorum....

Yazımın başında belirttiğim gibi, bana göre,

"Geçmiş-Bugün-Gelecek" üçlemesinin sentezidir gerçek yaşam öyküleri ve aslında bu bir yaşam oyunudur ...

"Doğmak-Yaşamak-Ölmek" üçlemesi de kaçınılmaz bir gerçektir yaşam oyununda. Bu gerçeği unutmadan yaşamaktır, insana değer katan.

Gerçek yaşam öykülerinden, yani yaşam oyunlarından ders almak, düşünmek ve her yeni güne başlamanın mutluluğunu doyasıya yaşayabilmeyi istemektir insanı yücelten...

En derin saygı ve sevgilerimle ...

Nilgün Başkal

Öğrencilik, iç hastalıkları asistanlığı, endokrinoloji ve metabolizma yandal asistanlığı, yardımcı doçentlik, doçentlik ve profesörlük aşamalarını izlediğim değerli bir meslektaşım, arkadaşım Nilgün Başkal için birkaç satır da ben yazmak istedim.

Doğrusu öğrenciliğinden profesörlüğüne kadar aynı özellikleri, zarafeti, sakinliği izlediğim nadir insan Nilgün Başkal. İçli, duygulu, dürüst, saygılı ve saygın. Arkadaşlık ilişkilerine çok değer veren Doktor Nilgün Başkal'ın yandal asistanlığından beri Ankara Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve Metabolizma Bilim Dalına verdiği hizmetlerin şahidiyim. Bilimsel toplantılardaki hizmetleri, Türkiye Endokrinoloji ve Metabolizma Derneği kuruluşu dönemindeki katkıları ve hizmetleri unutulacak gibi değil. Bilim Dalı içindeki sosyal aktiviteleri teşviki, düzenlemesi ayrı bir özelliği.

2003 yılında emekli olmam dolayısıyla yapılan tören onun düzenlemesi ve yönetimi ile olmuştur. O vefalı bir dosttur. Arkadaşımız Prof. Dr. Nuri Kamel'in hastalığı, vefatı ve sonrasındaki çabaları ve düzenlemeleri başkalarına örnek olacak düzeydedir.

Klinikten ayrılmalı 8 yıl geçti. O günden beri dışarıdan izlemekteyim. Kuruluşuna, gelişmesine kırk yıl hizmet verdiğim ve 10 yılı aşkın Başkanlığı yaptığım Bilim Dalının son bir iki yıldaki gelişmeleri Prof. Dr. Nilgün Başkal'ın başarıları arasındadır. Bilim Dalını yenileme çalışmaları, yokluklara rağmen bilimsel çalışmaların devamı şaşırtıcı boyuttadır. Prof. Başkal'ın Ankara Tıp Fakültesine hizmet ve katkıları yalnız bilim dalı boyutunda değil Ankara Tıp Fakültesinin sosyal, bilimsel ve resmi törenlerinde de organizasyon yeteneği, güçlü diksiyonu ve çok sıcak yaklaşımlarıyla tören komisyonu başkanı olarak dikkatimizi çekiyor.

Ben Prof. Başkal'ın Ankara Tıp Fakültesine ve Endokrinoloji ve Metabolizma Bilim Dalına başarılı katkılarının devam edeceğini biliyor, ona sevgili abaları ve Bilim Dalı arkadaşlarıyla sağlıklı ve huzurlu yıllar diliyorum.

Prof. Dr. Gürbüz Erdoğan

Cumhuriyetimizin yetiştirdiği nesiller içinde örnek bir bilim kadını göstermemiz gerekirse bu konuda verilebilecek en güzel isimlerden biri de sevgili Nilgün olacaktır.

Her zaman o saygın duruşunun altında melek kalpli bir insanın varlığını bizlere hissettirebilen örnek bir insandır.

Yıllarca sosyal etkinliklerde elde ettiği deneyimler ve birikimler onu bugün tüm toplantılarımızın aranan ve özlenen ismi haline getirmiştir. Güzel fiziğinin yanı sıra son derece akıcı ve berrak Türkçesiyle bizlere zevkli ve daima hatırlanacak eşsiz organizasyonları yaşatmaya devam etmektedir.

Sıcakkanlılığı ve sevecenliği ile öğrencileri ve hastalarını daima özlenen ve beğenilen bir insan olarak toplum içinde hak ettiği övgüleri almaya devam etmektedir.

Disiplinden asla taviz vermeden bir yöneticinin nasıl güzel işler yapabileceğinin güzel örneklerini bizlere veren nadir insanlardan birisidir. Sevgili sınıf arkadaşım rahmetli Prof. Dr. Nuri Kamel'den devraldığı Endokrinoloji ve Metabolizma Bilim Dalı Başkanlığı'nı o kendine has üslubuyla son derece başarılı bir şekilde yürütmektedir.

Bir bilim insanının ülkemizin sağlık sorunlarına gösterdiği duyarlılığın en güzel örneklerini sevgili Nilgün hocamızın etkinliklerinde görebilmemiz mümkündür. Özellikle son yıllarda önemli bir sağlık sorunu olan obezite ile mücadele konusunda verdiği uğraş hepimize örnek olacak düzeydedir. Bu uğurda düzenlediği halka açık konferanslar ve buralarda verilen ve altı çizilen mesajlar mutlaka hatırlanmalıdır.

Endokrinoloji alanındaki saygın uzmanlık derneklerinde aldığı görevleri her zamanki çalışkanlığı ve üstün görev bilinci ile en üst düzeyde sürdürmüştür ve halen de sürdürmeye devam etmektedir.

Bilimin üretilmesinde ve kamuoyu ile paylaşılmasında tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de özellikle son yıllarda önemli görevler üstlenen bilimsel dergilerde yaptığı önemli görevler kendisinin bu konularda ne kadar yetkin olduğunu etkin çalışmalarıyla ortaya koymaktadır. *Turkish Journal of Endocrinology and Metabolism* bu konuda verilebilecek örneklerden sadece biridir.

Pek çok üstün meziyeti ve güzelliği içinde barındıran sevgili Nilgün'ün yakınında olmak ve onunla arkadaşlık etmek kânimca bizleri ayrıcalıklı kılmaktadır. Uzun yıllar onunla birlikte çalışmanın mutluluğunu ve hazzını tadan ve yaşayan biri olarak bu duygularımı sizlerle paylaşmak istedim.

Önünde yaşayacağı uzun yıllar içinde tüm dileklerinin gerçekleşmesi benim ve onu tüm sevenlerin ortak arzusu olacaktır.

Güler yüzün hiç solmasın sevgili Nilgün.

En içten gelen dileklerimle.

Prof. Dr. Semih Baskan

80'li yılların başı. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve Metabolizma Bilim Dalına yeni asistanlar geliyor. Tıp Fakültesi mezunlarının İç Hastalıkları ihtisası yapmak isteyen en iyileri endokrinoloji bölümünü tercih ediyordu. Bu 5-6 zıpkın gibi leb demeden leblebiyi anlayan ve üstlerini rahat ettiren asistanların tek başasistanı ben. Hocalardan rahmetli Prof. Dr Selahattin Koloğlu, Prof. Dr. Alim Uzunalimoğlu, Prof. Dr. Gürbüz Erdoğan ve o zamanlar

2011 ENDO BOSTON, ABD

2011 ENDO BOSTON, ABD

2011 Şubat Miami Üniversitesi Jack Skyler ile

Doçent olan rahmetli Nuri Kamel var. Asistanlar ise Dr. Nilgün Başkal, Dr. Ali Rıza Uysal, Dr. Ümit Karayalçın, Dr. Münire Koloğlu, Dr. Günseli Akaydın, Dr. Vedia Tonyukuk (Cesur) (Gedik), Dr. Demet Çorapçıoğlu. Nilgün'ü ilk tanımam böyledir. O zamanlar baş asistan, doçentlik sınavına girene kadar her işi yapardı. Endokrinoloji polikliniğinde küçük bir odada sırt sırta iki masada iki doktor olarak biz perşembe günleri günde 120 hastaya Nilgün'le birlikte bakardık. Küçük, kasvetli odanın temizliği, ferahlatıcı kokusu, daima limonlu olan çay ikramı hep Nilgün'nün düşündüğü konulardı.

Nilgün en basit konularda bile detaycıdır. Aldığı bir işin, yaptığı bir programın her zaman önce kaliteli olmasına dikkat eder. Detayları kimsenin aklına gelmeyecek şekilde planlar, çok yakın arkadaşlarının en ufak bilgilerini derinine kadar öğrenir, çok yardımseverdir. Belli etmeden asistanlara öğrencilere, en çokta maiyetindeki personele (hemşire, hastabakıcı) yardım eder, siz bunun farkında olmazsınız.

Her ne kadar birbirimizi daha önceden tanıyorsak da özellikle hoca olduktan sonra Nilgün, Ahmet Çorakçı, Tomris Erbaş ile samimiyetimiz daha çok arttı. Sanki üç silahşörler ve Dartaryan gibiydik. Atos-Portos-Aramis-Dartaryan kim tahminini size bırakıyorum. Seneler önce arkadaşlık olarak başlayan birlikteliğimiz zamanla dostluğa dönüştü. Ahmet ve benim için Nilgün ve Tomris ailemizin bir parçası haline geldi.

Nilgün doktor olmasaymış ne olurmuş diye düşündüğünüz oldu mu? Sanırım çoğu kimse spiker diyecektir. Hakikaten ses tonu, vurguları onu düşündürüyor fakat çoğu kimsenin bilmediği bir özelliği çizimi. Çok güzel karikatür çizer. O konu üzerine gitse meşhur olacağına eminim ama gitmiyor. Yemekten en çok hoşlandığı şey dondurmadır. Don-

durmasız günü geçmez. Bir de akşam yemeklerinden sonra çay veya Türk kahvesi (yurt içinde Türk kahvesi, yurt dışında çay).

Prof. Dr. Metin Arslan

Sevgili arkadaşım Nilgün hocayı ne zamandan beri tanıdığımı hatırlamaya çalışıyorum. Anımsadığıma göre; 1990'lı yıllarda 3 ayda bir sırayla yapılan Ankara endokrin toplantılarından birinde çok değerli ağabeyim Prof. Dr. Metin Arslan tarafından tanıştım. O toplantıda Nilgün, Metin ağabey ve benim aramda uzun sürecek kardeşliğin, dostluğun temeli oldu.

Çok değerli bir insan; çok değerli bir arkadaş; çok değerli bir meslektaş; ama hepsinden daha önemlisi çok değerli bir dost olan Nilgün hoca hakkında yazılacak çok şey var. Yirmi yıldır arkadaşım olan Nilgün, insan sevgisi, çalışkanlığı, dürüstlüğü, dostluğu, hastalarına olan şefkati ve ilgisiyle örnek bir insandır.

Her zaman planlı-programlı, düzenli çalışması ile azmiyle, mesleğinde en üst kademelere yükselmiş; hastalarıyla kurduğu güven-sevgi bağı; meslek alanında devamlı araştıran, okuyan, hep kendini yenileyen bir doktor olması onu aranan, güvenilen ve sevilen bir hekim yapmıştır.

Nilgün her zaman güvendiğim, gerektiğinde akıl ve yardım aldığım, birçok projede beraber çalıştığım kıymetli arkadaşım ve dostumdur. Çalışkanlığı, dürüstlüğü, araştırmacı kişiliği, tıp alanındaki başarılı çalışmaları ile hem genç meslektaşlarına örnek olmuş, hem de hastaları tarafından aranan, sevilen ve takdir edilen bir doktor olmuştur.

Bilim Dalı başkanı olduğu Ankara Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Kliniğini gezen her kişi onun titiz, ayrıntıya önem veren ve sevecen kişiliğini yansıttığını hemen görecektir.

Nilgün çok güzel bir ses tonuna sahiptir. Bütün tıp ve tıp dışı toplantılarda sunuşlarında ve yaptığı konuşmalarda onun bu özelliği her zaman öne çıkar. Yurt içi ve Yurt dışı kongrelerde sabah erken saatlerdeki toplantılara yetişmek için uyanmada problemimiz olduğunda imdadımıza hemen Nilgün yetişir. Kongre dışı boş zamanlarda yaptığımız alış-

verişlerde her zaman ince zevkiyle bize önerilerde bulunur. İnce, zeki ve şakacı kişiliğiyle her zaman bize akıl almaz şakalar yapar ve yaptırır.

ADA'nın 2011 Boston toplantısında Metin ağabeyle bana yaptığı şakayı anlatmadan geçemeyeceğim. ADA'nın sabahın çok erken saatlerinde yapılan kahvaltılı toplantılarındanbiri olan Hipofiz sempozyumuna katılmıştık. Bir masanın etrafında endokrin camiasının çok iyi bildiği 4'lü dost-kardeş grubu olan Nilgün, Metin ağabey ve Prof. Dr. Tomris Erbaş oturmuştuk. Kahvaltı esnasında salon sıcak olduğu için ceketlerimizi çıkarıp sandalyelerimize asmıştık. Sempozyumun bitimine yakın Metin ağabey ile birlikte salon dışına çıkıp döndük bir süre sonra toplantı da sona erdi. Herkes gibi biz de ayağa kalktık ve ceketlerimizi giydik. İlk iş olarak spontane bir şekilde ellerim iki taraftaki iç ceplerime gitti. Pasaportumun ve cüzdanımın olmadığını fark ettim. Düşünebiliyor musunuz panik halde pasaportumun ve cüzdanımın çalındığını yüksek sesle arkadaşlarıma söylemeye, ne yapabiliriz demeye çalıştım. O esnada Nilgün ve Tomris'in bize bakarak güldüklerini fark ettim. Paniğim biraz azalmış olsa da bir şeyler döndüğünü düşünerek salonun dışına doğru çıktık. Asansöre doğru yürürken ellerimi ceplerime attığımda kendimin koymadığını bildiğim para gibi değişik şeyler çıktığını gördüm. Ne olduğunu anlamaya çalışırken asansörle aşağıya indiğimizde Metin Ağabeyin karşıda durduğunu gördüm. Bir baktım ki benzer renkte olan benim ceketin kolları sarkmış bir şekilde birkaç beden büyük duruyor. Fakat Metin Ağabey'den hiçbir şikayet yok. Gülmekten kendimizi alamadık. O zaman meseleyi anladım. Bize fark ettirmeden Tomris ile birlikte ceketlerimizi değiştirmişler. Ben onun, o da benim ceketimi giymişiz. Zaten Nilgün ve Tomris'in gülüşleri ve kahkahaları da olayı ortaya çıkardı. Uzun süre halimize güldük.

Daha uzun yıllar yeni çalışmalarda ve projelerde birlikte görev almayı ümit ettiğim arkadaşım Nilgün'e sevdikleri ve dostlarıyla birlikte geçireceği sağlıklı, başarılı, mutlu, huzurlu bir ömür diliyorum.

Prof. Dr. Ahmet Çorakcı

Sevgili Nilgün abla ile ilk tanışmamız, 20 yıl önce-
sinde Ankara'da düzenli olarak yapılan endokrinolo-
ji toplantılarına rastlar. Asistanlıktan öğretim
üyelğine geçtiğim yıllar içinde, Çanakkale'den
Van'a kadar pek çok farklı şehirde yapılan bilimsel
aktivitelere Nilgün abla ile birlikte katıldık. Zaman çok hızlı
bir şekilde akarken, çok daha iyi kaynaştık, pek çok farklı
konuyu tartıştık ve paylaştık. Çocukluğumuzun Ankara'da
aynı mahallede geçtiğini ve aynı okullara gittiğimizi soh-
betlerimiz sırasında fark ettik. Giderek arkadaşlığımız ger-
çek dostluğa dönüştü...

Nilgün ablanın zarafeti ve asaleti beni hep etkiledi. Toplan-
tılarda ve törenlerde güzel ses tonu, akıcı ve mükemmel
Türkçesi ile yaptığı konuşmaları dinlemek ayrı bir keyif
verdi. Arkadaşlarını, meslektaşlarını ve öğrencilerini (ve el-
bette beni de) pozitif düşünme konusunda çok etkilediğini
biliyorum.

Ailesi, mesleği, dostları ve arkadaşları onun için çok önem-
lidir. Nilgün ablanın insan sevgisi, şefkati ve engin bir hoş-
görüyeye sahip olması hayranlık uyandırmaktadır.

Anılarda kalan birkaç gülümseme

- Uçak yolculuklarında içilen limonlu çaylar...
- Copacabana plajındaki dalgalar...
- Viyana'daki kitapçıda Prof. Dr. Nuri Kamel hocamız, siz
ve ben...
- Changing diabetes - 5K@ADA-2010'da alınan ödül...
- İlkokuldaki tekir kediniz "Paşa" ...

Nilgün abla, iyi ki sizi tanıdım, her şey için kalpten teşekkür
ederim...

Prof. Dr. Tomris Erbaş

Nilgün Hocayı anlatan bir yazı istedi sevgili Yeşim,
aklıma hemen şu kelimeler geldi;

- Düzen
- Temizlik
- Bağlılık
- Sadakat
- Sadelik
- Şıklık
- Sevecenlik
- Gülyüz
- Güvenilirlik
- Mutluluk
- Bazen de hepimiz gibi polyannacılık

Daha nice sağlıklı, güzel yıllara sevgili hocam

Prof. Dr. Murat Faik Erdoğan

Force TriVerse™ Electrocautery Device

Experience the future of Covidien's energy-based devices with the Force TriVerse™ electrocautery device, energized by the Force Triad™ energy platform.

simurg
SAYI:3